

U s n e s e n í

Krajský soud v Ostravě rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 22.9.2014 **t a k t o** :

Návrhy na povolení obnovy řízení, které podali odsouzení

- Jozef M.,

nar. xxx v xxx, t.č. ve výkonu trestu odnětí svobody ve Věznici v Ostravě-Heřmanicích,

- Bedřich Š.,

nar. xxx v xxx, t.č. ve výkonu trestu odnětí svobody ve Věznici Ostrava-Heřmanice,

- Ing. Kateřina B., roz. xxx,

nar. xxx v xxx, t.č. ve výkonu trestu odnětí svobody ve Věznici Světlá nad Sázavou,

- Ing. Lumír B.,

nar. xxx, bytem xxx, manžel odsouzené Ing. Kateřiny B.,

ve věci rozsudku Krajského soudu v Ostravě sp.zn. 35T 5/2008 ze dne 18.4.2011,

se podle § 283 písm. d) tr.ř.

z a m í t a j í,

když nebyly shledány důvody obnovy podle § 278 tr.ř.

O d ů v o d n ě n í :

Rozsudkem Krajského soudu v Ostravě sp.zn. 35T 5/2008 ze dne 18.4.2011 ve spojení s usnesením Vrchního soudu v Olomouci sp.zn. 2To 96/2011 ze dne 27.3.2012 byli Jozef M., Bedřich Š. a Ing. Kateřina B. uznáni vinnými, a to každý z nich zvlášť závažným zločinem zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 tr.zák. ve spolupachatelství podle § 23 tr.zák. (zák. č. 40/2009 Sbírky). Každý z nich se činu dopustil v různém rozsahu, přičemž podrobnosti jsou rozvedeny ve výroku zmíněného rozsudku. Jozefu M. byl

uložen nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 8 roků a 6 měsíců se zařazením do věznice s ostrahou a též trest zákazu činnosti a trest propadnutí věci. Ing. Kateřině B. byl uložen nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 7 roků a 6 měsíců se zařazením do věznice s ostrahou a též trest zákazu činnosti a trest propadnutí věci. Bedřichu Š. byl uložen nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 6 roků se zařazením do věznice s ostrahou a trest zákazu činnosti.

Usnesením Nejvyššího soudu ČR sp.zn. 5Tdo 1085/2012 ze dne 12.12.2012 byla dovolání Jozefa M., Ing. Kateřiny B. i Bedřicha Š. odmítnuta. Vyhověno nebylo ani ústavním stížnostem a podnětům ke stížnosti pro porušení zákona jmenovaných.

Odsouzený Jozef M. a odsouzený Bedřich Š. podali návrh na povolení obnovy řízení s tím, že další materiály osvětlují, kdo skutečně zlato do ČR dovážel. Přiložili kopii dílčí zprávy z 10.7.2004 adresované soudu v Korneuburgu v Rakousku, dle které dne 2.7.2004 proběhla na hraničním přechodu Drasenhofen schůzka s českými vyšetřovateli, dle které se pašování zlata do ČR stále provádí, plánuje se zásah proti skupině pachatelů v září 2004 a má dojít k dalšímu sledování a předání spisu.

Dále připojili dožádání Vrchního státního zastupitelství v Olomouci, pobočka Ostrava, ze dne 30.1.2004 adresované Staatsanwaltschaft Korneuburg v Rakousku, dle kterého jsou z dovozu zlata do ČR z Rakouska podezřelí především Jaromír M., Radomír V. a Petr H. Uvádí se zde, že zlato je přiváženo z Rakouska do ČR bez celního a daňového řízení a jsou falšovány doklady, které jeho původ legalizují. Je vytvořen řetězec dalších českých firem, které zlato, ovšem pouze „dokladově“, nakupují a prodávají. V konečné fázi je zlato dodáno a prodáno v některé z velkých českých obchodních společností, která se zabývá zpracováním drahých kovů a obchodováním s nimi. Popisují se zde průjezdy přes hranice a jmenují se další podezřelé osoby, a to Svatopluk V., Jindřich K. a Milan K. Má se jednat o dodávky zlata do společnosti Soliter.

Odsouzený Jozef M. svůj návrh doplnil prostřednictvím svého obhájce. Opět odkazoval na korespondenci Vrchního státního zastupitelství v Olomouci, pobočka Ostrava, a státního zastupitelství v Korneuburgu v Rakousku, přičemž navíc u podezřelého Petra H. bylo zjištěno, že používal k cestám přes státní hranici do Rakouska osobní motorové vozidlo Opel Vectra, tedy stejnou značku a model vozidla, kterým měl jezdit do Rakouska Jozef M. I další podezřelí jezdili do Rakouska v roce 2003 ve stejných dnech. Uvádí se skutečnosti prezentované již v rámci obhajoby, tedy že M. trestnou činnost popíral, do Rakouska jezdil pouze za účelem svého podnikání, tedy směnářské činnosti a byl uznán vinným pouze na základě nepřímých důkazů. Navrhuje se, aby bylo zjištěno, s jakým výsledkem byly skončeny trestní věci podezřelých Radomíra V., Jaromíra M. a Petra H.

Obdobné argumenty jsou uvedeny v doplnění návrhu na povolení obnovy řízení odsouzeného Bedřicha Š., které bylo zpracováno jeho obhájcem. I zde se tvrdí, že vůči Bedřichu Š. nebyl opatřen jediný přímý důkaz. Jinak se argumentuje shodně jako v předchozím podání s tím, že vůbec není dáno najisto, zda se vytýkané trestné činnosti dopustil Bedřich Š. a skupina kolem něj či skupina osob, ve které byli Jaromír M., Radomír V. a Petr H. Bedřich Š. se totiž v žádném případě nemohl dopustit předmětné trestné činnosti v rozsahu popsaném v napadeném rozsudku.

Návrh na povolení obnovy řízení podal rovněž jakožto oprávněná osoba Ing. Lumír B., manžel odsouzené Ing. Kateřiny B. Jmenovaná odsouzená se k návrhu na povolení obnovy řízení v této trestní věci připojila. Zmíněný návrh zpracovaný prostřednictvím zvoleného advokáta obsahuje popis rozhodnutí soudu I. i II. stupně a rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR. Navrhovatel vyslovuje přesvědčení, že v případě Ing. B. je splněna podmínka pro povolení obnovy řízení, když v meziobdobí vyšly najevo nové skutečnosti a důkazy soudu dříve neznámé. Odkazuje se na ustanovení § 274 odst. 1 tr.ř. s tím, že by mohlo dojít k novému rozhodnutí o vině, případně by původně uložený trest byl ve zřejmém nepoměru k povaze a závažnosti trestného činu. Navrhovatel se navíc domnívá, že příslušný státní zástupce mohl v původním řízení porušit své povinnosti jednáním, které zakládá trestný čin ve smyslu § 274 odst. 4 tr.ř. Dále se zdůrazňuje, že odsouzená trvala od počátku na své nevině.

Dle navrhovatele jsou novými skutečnostmi a důkazy oznámení na protikorupční lince a dále rozsudek Okresního soudu v Ostravě ze dne 7.2.2008, sp.zn. 6T 174/2005, dle kterého byl Ing. Zdeněk F. uznán vinným trestným činem zneužití pravomoci veřejného činitele podle § 158 odst. 1 písm. a) tr.zák. a poškození a zneužití záznamu na nosiči informací podle § 257a) odst. 1 písm. a) tr.zák. Návrh obsahuje popis skutku, kterého se Ing. F. dopustil s tím, že jmenovaný jednal ve prospěch Lubomíra V., Konstantina A. a Jiřího N. a tyto osoby byly součástí prošetřované skupiny pro skutek, který spočíval v dovozu zlata bez řádného celního řízení s následným zkrácením daně z přidané hodnoty. Osoby shora jmenované mohly být součástí organizované zločinecké skupiny „Radomír V. a spol.“, což může vysvětlovat neochotu orgánů trestního řízení prokazovat původ zlata. Konstantin A. vypovídal jako svědek a N. byl spoluobviněný. Je tak zpochybněn postup v celém vyšetřování. Minimálně jeden policista tedy spolupracoval se skupinou osob, které zlato do ČR dovážely.

Dále se navrhuje výslech nových svědků, a to policistů, státních zástupců a soudců, a to JUDr. Aloise D., Ing. Zdeňka F., Ing. Věry H., Ing. Martina F., Ing. Petra D., kpt. Oldřicha D., kpt. Zdeňka K., pplk. Jiřího V., plk. Vlastimila S., pplk. Radomíra K., JUDr. Pavla B., JUDr. Jiřího D., JUDr. Ivonu A., JUDr. Petra C., JUDr. Milenu H., René H., Věru F., JUDr. Ing. Pavla N., JUDr. Antonína Š. a JUDr. Miroslava B. Jejich postavení v době trestního stíhání Ing. B. a údajnou roli navrhovatel popsal v příložené tzv. mapě osob. Též navrhoval opětovný výslech svědků Konstantina A. a Ing. Jana M.

Dále se tvrdí, že novým důkazem jsou diáře odsouzené Ing. B. z let 2002 a 2004, jejichž existence prý byla podle navrhovatele s největší pravděpodobností soudu ze strany státního zástupce zamlčena. Dále pak se poukazuje na údajné úmyslně nesprávné hodnocení diáře jmenované z roku 2003, kdy prý záznamy v diáři neodpovídají kilogramům fakturovaného zlata, s čímž se prý prvoinstanční soud vůbec nevyřadil. Uvádějí se argumenty obdobné jako v podávaných řádných či mimořádných opravných prostředcích.

Dále se tvrdí, že v jednání státního zástupce je možno nalézt více nestandardních postupů, které by mohly naplňovat několik skutkových podstat trestných činů. Podle navrhovatele mohl být státní zástupce přímo členem organizované skupiny pašující zlato financované a řízené velkými zpracovateli zlata a jeho úlohou mohlo být krytí pravých pachatelů. Je otázkou, zda cíleně nezpůsobil

průtahy v řízení a nezamlčoval důkazy, které by směřovaly k usvědčení firmy Safina a dalších firem. Od roku 2006 až do obžaloby v roce 2008 nedošlo ke změně v důkazech proti obviněným a bylo zamítnuto oddělené projednávání některých osob. Průtahy ve věci byly ovlivňovány údajnou nečinností rakouské strany, avšak státní zástupce toto nijak neurgoval. Prý je otázkou, zda ze spisu nebyly odstraňovány pro státního zástupce nežádoucí důkazy a zda nedocházelo ze strany státního zástupce k manipulaci s fakturami. Faktury mohly být vytvořeny až po zadržení psacího stroje, jehož majitelka nebyla nikdy vyslechnuta.

Dále se argumentuje tím, že odsouzená Ing. B. popírala svou vinu a o její domluvě s odsouzeným K. nebyly předloženy důkazy. Ing. V. mohl být státním zástupcem angažován za příslib výhod. Nemuselo se jednat o náhodnou spolupráci státního zástupce a skupiny kolem F. Dále se poukazuje na zprošťující rozhodnutí v trestních věcech Romana Z. a Ing. Milana Š. Podezřelé bylo rozhodnutí o vzetí do vazby a snahu vynutit si přiznání či křivé svědectví. Argumentuje se webovými stránkami s vyjádřeními JUDr. Věslava N. a RNDr. Petra N. Manželce navrhovatele byla způsobena újma na zdraví. Opakovaně se tvrdí, že byla porušena zásada „in dubio pro reo“ a zásada vyšetřovací. Navrhuje se vyhovění návrhu na povolení obnovy řízení a zrušení rozsudku Krajského soudu v Ostravě sp.zn. 35T 5/2008 a navazujících rozhodnutí.

Kromě rozsudků a dalších dožádání navrhovatel předložil též podání Ministerstvu spravedlnosti z července 2012, kde uvádí opětovné výhrady vůči trestnímu stíhání Ing. B. s tím, že je na ni negativně působeno i vazbou, že státní zástupce si počíná svévolně, že předseda senátu soudu I. stupně nesprávně hodnotil důkazy a předseda senátu odvolacího soudu si počínal zcela nedemokraticky a nevhodně.

Za účelem rozhodnutí o shora uvedených návrzích na povolení obnovy řízení si Krajský soud v Ostravě opatřil řadu zpráv a dalších listinných a spisových materiálů a v rámci veřejného zasedání je provedl.

Ze zprávy Vrchního státního zastupitelství v Olomouci, pobočka v Ostravě, ze dne 7.3.2014 (č.l. 14027 spisu), vyplývá, že osoby Jaromír M., Radomír V. a Petr H. byly osobami, které byly obdobně jako jiné podezřelé v trestní věci vedené u Vrchního státního zastupitelství v Olomouci, pobočka Ostrava, avšak rozhodnutím příslušného policejního orgánu ze dne 30.11.2004 došlo k vyloučení řízení o trestném činu, z něhož byli jmenovaní, podezřelí ze společného řízení. Ve vyloučené trestní věci mělo být dále řízení vedeno Útvarem pro odhalování korupce a finanční kriminality, SKPV, expoziturou Ústí nad Labem. Příslušná část dozorového spisu byla postoupena k dalšímu výkonu dozoru Vrchnímu státnímu zastupitelství v Praze.

Z navazujícího sdělení Vrchního státního zastupitelství v Praze, odbor závažné hospodářské a finanční kriminality ze dne 23.4.2014 (č.l. 14111-14113 spisu) je zřejmé, že po postoupení věci Vrchním státním zastupitelstvím v Olomouci, pobočka Ostrava, byla trestní věc s ohledem na rozsah věci, a to počet společností a podezřelých v řetězcích obchodujících se zlatem, ohledně části skutku vyloučena a jednotlivé záznamy o zahájení úkonů trestního řízení podle § 158 odst. 3 tr.ř. byly zaslány místně a věcně příslušným státním zastupitelstvím k výkonu dalšího dozoru nad zachováváním zákonnosti v přípravném řízení. V trestní věci dozorované

pisatelem byl odsouzen pouze Zdeněk Š., a to rozsudkem Vrchního soudu v Praze sp.zn. 3To 47/2011 ze dne 21.11.2011. Z jednotlivých záznamů a rozhodnutí se pak zjišťuje, že dozor prováděly mj. Krajské státní zastupitelství středočeského kraje v Praze, Městské státní zastupitelství v Praze, Okresní státní zastupitelství v Jablonci nad Nisou, Okresní státní zastupitelství v Ostravě, Okresní státní zastupitelství pro Prahu 5, Okresní státní zastupitelství v Opavě, Městské státní zastupitelství v Brně, Krajské státní zastupitelství v Brně i Okresní státní zastupitelství v Brně. V jednotlivých rozhodnutích policejního orgánu o odložení věci či návrhu na podání obžaloby však nejsou uváděné osoby jako podezřelé přímo jmenovány.

Z rozsudku Městského soudu v Praze sp.zn. 48T 3/2011 ze dne 14.4.2011 a rozsudku Vrchního soudu v Praze sp.zn. 3To 47/2011 ze dne 21. listopadu 2011 (č.l. 166-192 spisu obnova řízení 35T 5/2008) vyplývá, že Zdeněk Š. byl uznán vinným zločinem zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 3 tr.zákoníku a byl mu uložen nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 6 let se zařazením do věznice s dozorem a zákaz činnosti. Pro část útoků bylo trestní stíhání jmenovaného zastaveno z důvodu promlčení. Rozhodnutí se týká rovněž obchodování se zlatem bez úhrad daní v příslušné výši, avšak je z něj zřejmé, že nemá žádnou souvislost s trestnou činností, pro kterou byli uznáni vinnými Jozef M., Bedřich Š. a Ing. Kateřina B. Nikdo z odsouzených v trestní věci Krajského soudu v Ostravě sp.zn. 35T 5/2008 není v těchto rozhodnutích jmenován. Zdeněk Š. podnikal se společnostmi FLAMIMPORT a LICANA, tedy ne s řadou společností jmenovaných ve výroku rozsudku zdejšího soudu sp.zn. 35T 5/2008.

Z podnětu k posouzení jednání advokáta jako kárného provinění ze dne 19.6.2014, který byl podán české advokátní komoře Vrchním státním zastupitelstvím v Olomouci, je zřejmé, že údaje, které se vztahují k osobě dozorového státního zástupce VSZ Olomouc, pobočka Ostrava, a které jsou tvrzeny v návrhu Lubomíra B., který byl zpracován advokátem, jsou považovány za nepravdivé a přinejmenším hrubě dehonestující. Mj. se rovněž konstatuje, že věc byla projednána soudy tří instancí, které se důkladně zabývaly všemi argumenty obhajoby, přesto nebylo v trestním řízení shledáno žádných podstatných vad. Na tom nemůže nic změnit ani skutečnost, že bylo zjištěno vynášení informací o trestním řízení jedním z příslušníků Policie ČR, ÚOKFK, SKPV, expozitura Ostrava. Tvrzení o údajném krytí některých osob státním zástupcem je nesmyslné i proto, že tyto osoby byly odsouzeny společně s Ing. B. Rovněž Lubomír V. byl odsouzen pro typově stejnou trestnou činnost, byť v jiné trestní věci.

Ze spisu Okresního soudu v Ostravě sp.zn. 6T 174/2005 pak bylo zjištěno, že rozsudkem Okresního soudu v Ostravě sp.zn. 6T 174/2005 ze dne 7.2.2008 ve znění rozsudku Krajského soudu v Ostravě sp.zn. 3To 315/2008 ze dne 3.7.2008 byl Ing. Zdeněk F. uznán vinným trestným činem zneužívání pravomoci veřejného činitele podle § 158 odst. 1 písm. a) tr.zák. a trestným činem poškození a zneužití záznamu na nosiči informací podle § 257a) odst. 1 písm. a) tr.zák. a byl mu uložen úhrnný trest odnětí svobody v trvání 1 roku, přičemž výkon trestu byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 2 roků. Rovněž mu byl uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu zaměstnání, povolání či funkcí, v nichž by měl postavení veřejného činitele na dobu 4 roků.

Skutek, kterým byl Ing. F. uznán vinným spočíval (stručněji řečeno) v tom, že

dne 12.9.2003 ve 4 případech v Ostravě při výkonu služby na ÚOKFK, SKPV, PČR Praha, expozitura Ostrava, jako policejní komisař provedl za použití svého loginu a hesla neoprávněnou lustraci v informačním systému Policie ČR, aniž k tomu měl služební důvod, což učinil v úmyslu opatřit neoprávněné osobě informace o evidenci motorových vozidel 4 registračních značek, z nichž první 2 byla v užívání Policie ČR pro sledování osob a věcí, avšak tuto skutečnost nebylo možno tímto způsobem zjistit, přičemž lustrace nezaevidoval příslušným způsobem a nedoložil jejich oprávněnost a výsledek lustrace sdělil Lubomíru V., čímž jednal v rozporu s příslušnými ustanoveními zákona o Policii ČR v tehdy platném znění i v rozporu s příslušným závazným pokynem policejního prezidenta v návaznosti na rozkaz policejního prezidenta, kterým se upravují pravidla pro vytěžování informačních systémů.

Tímtož rozsudkem byl Ing. Zdeněk F. podle § 226 písm. a) tr.ř. zproštěn pro část skutku, kterého se měl dle obžaloby (stručněji řečeno) dopustit tím, že poté, co dne 12.9.2003 provedl neoprávněnou lustraci vozidel, přestože sledování osob a věcí je utajovanou skutečností a jejich ochrana mu byla zvláště uložena, vyhradil nepovolané osobě, svému známému Lubomíru V., aby mu opatřil neoprávněný prospěch spočívající v tom, že jmenovaný bude informován o probíhající sledování své osoby a bude se moci tomuto přizpůsobit, zejména přerušit páchání trestné činnosti, kontakty se spolupachateli, ukrýt či odstranit důkazy a zmařit tak účel probíhajícího sledování a ve snaze umožnit mu, aby unikl trestnímu stíhání, upozornil jej, že ve věci je prováděn odposlech telefonních hovorů, v důsledku čehož pak bylo prováděno tzv. kontrasledování vozidlem společnosti, jejímž jednatelem byl Lubomír V., takže provádění sledovací akce se neuskutečnilo s ohledem na nebezpečí dekonspirace sledování, přičemž sledování osob a věcí a odposlech telefonních hovorů byly utajované skutečnosti ve stupni „vyhrazené“ dle příslušného zákona a tyto povinnosti porušil jako osoba určená ke styku s utajovanými skutečnostmi.

Návrhy na provádění dalších důkazů krajský soud rozhodující o návrzích na povolení obnovy řízení zamítl jako zjevně nepotřebné pro své rozhodnutí o návrzích na povolení mimořádných opravných prostředků. Nebyl důvod vyžadovat nové vyčíslení škody, jak navrhoval Ing. B. u veřejného zasedání, když jeho tvrzení, že na dovoz zlata, pokud nebyl znám jeho původ, se v předmětné době nevztahovalo clo ani daň z přidané hodnoty, evidentně nemůže obstát, což je zřejmé z odborných vyjádření celních a finančních orgánů obsažených v trestním spise včetně podrobného vysvětlení a našlo svůj odraz v odůvodnění rozhodnutí soudu, když již v původním řízení byly námitky vůči výši vzniklé škody a požadavky na zpracování znaleckého posudku. Stejně tak není důvod zjišťovat, zda za zkrácení daně a cla z přidané hodnoty za dovoz zlata nebyly souzeny a odsouzeny ve stejném období i jiné osoby než Bedřich Š. Pochopitelně skutečnost, že trestné činnosti obdobným či shodným způsobem se dopouštěly další osoby či skupiny osob, nemůže být důvodem pro povolení obnovy řízení v této trestní věci.

Požadavek na opětovný výslech svědků Konstantina A. a Ing. Jana M. rovněž není možno považovat za důvodný, když svědci byli opakovaně a podrobně vyslechnuti v původní trestní věci a z ničeho nelze dovodit, že by jejich nový výslech měl přinést zásadní skutečnosti, které by se mohly promítnout do výsledků původního řízení.

Požadavek na výslechy svědků dle tzv. mapy osob (č.l. 14096 spisu) je zjevně nedůvodný, a to v takové míře, že snad ani bližšího komentáře nevyžaduje. Výsledky práce orgánů činných v trestním řízení, ať již policistů, státních zástupců či soudců, jsou zřejmé z procesní formy jejich činnosti, tedy ze zpracovaných protokolů a rozhodnutí, přičemž porušení zákonnosti nikde zjištěno nebylo. Některá tvrzení jsou zjevně absurdní, např. ve vztahu k bývalému předsedovi Krajského soudu v Ostravě, kdy soud měl dodávat policistům spolupachatele, kdy státní zástupci Nejvyššího státního zastupitelství měli státnímu zástupci a soudu nadržovat a krýt průtahy, kdy ministerstvo mělo zasahovat do činnosti nejen státního zástupce, ale i nezávislého soudu apod. Stejně tak není důvod vyslýchat původního obhájce manželky navrhovatele a strážníky Městské policie v Havířově. Okolnosti vydání či odnětí věci a domovních prohlídek jsou zřejmé z příslušných protokolů, které jsou pochopitelně součástí spisu. Díře odsouzené z let 2002 a 2004 pochopitelně s cca 10 letým časovým odstupem není možno zajistit. Navíc se poznamenává, že tyto zřejmě nebyly k dispozici, jinak by rovněž byly zajištěny za situace, že by obsahovaly skutečnosti významné pro trestní řízení.

Po provedení všech shora uvedených písemností a důkazních prostředků a jejich vyhodnocení jak jednotlivě, tak v jejich souhrnu, dospěl Krajský soud v Ostravě ve veřejném zasedání k následujícím poznatkům a závěrům.

Podle § 278 odst. 1 tr.ř. obnova řízení, které skončilo mj. pravomocným rozsudkem, se povolí, vyjdou-li najevo skutečnosti nebo důkazy soudu dříve neznámé, které by mohly samy o sobě nebo ve spojení se skutečnostmi a důkazy známými už dříve odůvodnit mj. jiné rozhodnutí o vině nebo vzhledem k nimž by původně uložený trest byl ve zřejmém nepoměru k povaze a závažnosti trestného činu nebo k poměrům pachatele nebo uložený trest by byl ve zřejmém rozporu s účelem trestu.

Podle § 278 odst. 4 tr.ř. obnova řízení, které skončilo mj. pravomocným rozsudkem, se povolí též tehdy, bude-li pravomocným rozsudkem zjištěno, že policejní orgán, státní zástupce nebo soudce v původním řízení porušil svoje povinnosti jednáním zakládajícím trestný čin.

Krajský soud jednoznačně konstatuje, že podané návrhy na obnovu řízení a následné veřejné zasedání nepřinesly žádné skutečnosti nebo důkazy soudu dříve neznámé, které by mohly buď samy o sobě nebo ve spojení s již známými skutečnostmi a důkazy odůvodnit jiné rozhodnutí o vině odsouzených nebo které by se měly podstatným způsobem promítnout do výše či druhu trestu.

Skutečnost, že obdobným či shodným způsobem měli páchat trestnou činnost další osoby, které byly prověřovány či trestně stíhány, byla jednak v době trestního řízení ve věci sp.zn. 35T 5/2008 soudu známa a především nemá z pohledu podmínek obnovy řízení žádný význam. Trestná činnost všech odsouzených byla zadokumentována tak, jak je doloženo v trestním spise zdejšího soudu sp.zn. 35T 5/2008 a jak je podrobně vysvětleno v rozsudku zdejšího soudu ze dne 18.4.2011. Pokud je tvrzeno, že u podezřelého Petra H. bylo zjištěno, že používal k cestám přes státní hranici do Rakouska osobní automobil Opel Vectra, tedy stejnou značku a model vozidla, kterým jezdil do Rakouska i odsouzený M., nutno poznamenat, že vozidla odsouzených osob při průjezdech přes hranice nebyla specifikována pouze

tovární značkou, ale především SPZ resp. registrační značkou, takže vozidla byla konkretizována s naprostou určitostí. Samozřejmě nelze vyloučit, že do Rakouska v roce 2003 jezdili ve shodných dnech, které jsou uvedeny ve výroku rozsudku i další podezřelé osoby, avšak tyto neměly žádnou spojitost se skupinou odsouzených kolem Ing. Josefa V., tedy ani s navrhovatelem Jozefem M., Bedřichem Š. a Ing. Kateřinou B.

Námítky ohledně hodnocení diáře Ing. B., tvrzení o nákupu valut, argumentace tím, že trestnou činnost popírala apod., jsou snahou o nové hodnocení důkazů, tedy v rámci eventuální obnovy řízení bezpředmětné. Tvrzení o jednání státního zástupce, případně dalších osob, o spáchání trestného činu zamlčováním důkazů, jejich zkreslováním, organizováním trestné činnosti apod. je absolutně nepodložené a natolik absurdní, že vážnější pozornosti nezasluhuje. Odkaz na internetové stránky, kde si stíhané osoby stěžují na orgány činné v trestním řízení, rovněž s předmětnou věcí nesouvisí.

Nezbývá tedy než shrnout, že žádné nové důkazy nebo nové skutečnosti, které by mohly vést k tomu, aby rozhodující soud o návrhu na povolení obnovy řízení v této trestní věci měl důvod vážněji uvažovat, nebyly předloženy ani tímto soudem získány.

Je pravdou, že Ing. Zdeněk F. byl rozsudkem Okresního soudu v Ostravě sp.zn. 6T 174/2005 ze dne 7.2.2008 pravomocně odsouzen pro trestné činy, jak je podrobně rozvedeno shora. Nejedná se však o důvod povolení obnovy řízení, který by spočíval v tom, že by bylo pravomocným rozsudkem zjištěno, že mj. policejní orgán v původním řízení porušil svoje povinnosti jednáním zakládajícím trestný čin. Nejen ze zmíněného rozhodnutí, ale především z obsahu trestního spisu Okresního soudu v Ostravě sp.zn. 6T 174/2005, je naprosto evidentní, že Ing. Zdeněk F. jakožto policejní orgán neměl v této trestní věci jakoukoliv úředně stanovenou roli. Navíc výsledky svého nelegálně učiněného zjištění předal Lubomíru V., tedy osobě, která v této trestní věci měla pouze okrajovou roli a nebyla ani trestně stíhána. Jednání Ing. Zdeňka F. se rovněž fakticky nepromítlo nejmenším způsobem do průběhu a výsledků dokazování ve vztahu k navrhovatelům či dalším odsouzeným osobám v této trestní věci.

Vzhledem ke všem shora uvedeným skutečnostem musely být návrhy na povolení obnovy řízení podané odsouzenými Jozefem M., Bedřichem Š., Ing. Kateřinou B. a dalším navrhovatelem, manželem Ing. B., a to Ing. Lumírem B. podle § 283 písm. d) tr.ř. zamítnuty, když nebyly shledány důvody obnovy podle § 278 odst. 1 či odst. 4 tr.ř.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení je přípustná stížnost, kterou lze podat do tří dnů od jeho oznámení u Krajského soudu v Ostravě. O stížnosti rozhoduje Vrchní soud v Olomouci.

V Ostravě dne 22. září 2014

Za správnost vyhotovení:
Andrea Řezáková

JUDr. Karel Gil, v.r.
předseda senátu